

Τσα δικαιώματα για τον καθένα, για να κάθεται στον θρόνο της καρδιάς του ΜπαπΝτάντα.

Η σημερινή συγκέντρωση είναι η συνάντηση των Γάγγηδων της γνώσης και του Ωκεανού της Γνώσης, στην οποία όλα τα παιδιά βιώνουν, να έχουν μια πνευματική συνάντηση με τον Πατέρα. Ο Πατέρας είναι ευχαριστημένος, που βλέπει τα πνευματικά παιδιά και τα παιδιά είναι ευχαριστημένα, που συναντούν τον πνευματικό Πατέρα. Αυτό είναι, επειδή όταν οι ψυχές που αναγνώρισαν τον Πατέρα στον προηγούμενο κύκλο, καταλαβαίνουν μέσα από τη γιόγκα της διάνοιάς τους, ότι είναι οι ίδιες ψυχές του προηγούμενου κύκλου, ότι έχουν βρει τον ίδιο Πατέρα για άλλη μια φορά ξανά, βιώνουν να κουνιούνται στην κούνια της μακαριότητας, της ευτυχίας, της αγάπης και της χαράς. Τα παιδιά του προηγούμενου κύκλου το βιώνουν αυτό για άλλη μια φορά και πάλι. Έχουν θυμηθεί εκείνη την παλιά αναγνώριση, για άλλη μια φορά. Τέτοιες γεμάτες αγάπη ψυχές, που είναι η προσωποποίηση εκείνης της ενθύμησης και είναι απορροφημένες στον Ωκεανό της Αγάπης, μπορούν να καταλάβουν αυτή την ιδιαίτερη εμπειρία. Όλα εσείς τα παιδιά είστε ψυχές με αγάπη και είναι λόγω της αγνής σχέσης της αγάπης, που έχετε έρθει εδώ. Ωστόσο, είστε κατά σειρά ως προς την αγάπη σας. Μερικές ψυχές είναι βυθισμένες στην αγάπη και άλλες βιώνουν τη συνάντηση σύμφωνα με τη δυνατότητά τους. Μερικές μπορούν να νιώσουν την μακαριότητα αυτής της πνευματικής συνάντησης και προσπαθούν να την καταλάβουν. Όμως, όλες οι ψυχές δεν μπορούν να λέγονται ψυχές γεμάτες αγάπη. Με βάση μια σχέση γεμάτη αγάπη, αυτές θα εξακολουθούν να προχωρούν μπροστά και να αναζητούν το στάδιο, όπου θα γίνουν οι ψυχές προσωποποιήσεις. Η προσπάθειά τους να καταλάβουν, θα πάψει και θα έχουν την εμπειρία, ότι είναι βυθισμένες, γιατί οι ψυχές που είναι βυθισμένες στην αγάπη, είναι ψυχές που είναι ίσες. Έτσι, το να γίνετε ίσοι, σημαίνει να είστε βυθισμένοι στην αγάπη. Μπορείτε, λοιπόν, να καταλάβετε για τον εαυτό σας, σε ποιο βαθμό έχετε γίνει ίσοι με τον Πατέρα. Ποια είναι η σκέψη του Πατέρα; Είναι η σκέψη, ότι «εγώ, η ψυχή, απορροφημένη στην αγάπη» ίδια όπως η σκέψη Του; Παρόμοια, έχω γίνει ίση με τον Πατέρα στα λόγια μου, στις πράξεις, την υπηρεσία και στις σχέσεις; Ή υπάρχει ακόμη μια μικρή διαφορά; Για να τελειώσετε τη διαφορά, χρειάζεται το μεγάλο μάντρα «Μανμαναμπάβ». Το να γίνετε η μορφή αυτού του μεγάλου μάντρα, στην κάθε σας σκέψη την κάθε στιγμή, είναι γνωστό σαν να είστε μια ψυχή που είναι ίση και βυθισμένη σε Εκείνον. Ο απεριόριστος Πατέρας έχει την απεριόριστη σκέψη, όλα τα παιδιά να γίνουν ίσα με τον Πατέρα. Εκείνος δεν θέλει να είναι ο Γκουρού και οι άλλοι να γίνουν μαθητές. Όχι, θέλει εσείς να γίνετε ίσοι με τον Πατέρα και να είστε καθισμένοι στον θρόνο της καρδιάς του Πατέρα. Εδώ δεν χρειάζεται να γίνετε κάποιος που κάθεται στο γκάντι, μόνο ένας ή δύο θα γίνουν αυτό. Όμως, εδώ ο απεριόριστος Πατέρας σας κάνει εκείνους που είναι καθισμένοι στον απεριόριστο θρόνο της καρδιάς, στον οποίο όλα τα παιδιά μπορούν να διεκδικήσουν ένα δικαίωμα. Ο καθένας από σας έχει την ίδια χρυσή ευκαιρία. Είτε ήρθατε στην αρχή, είτε στη μέση, είτε έχετε έρθει τώρα, όλοι σας έχετε το πλήρες δικαίωμα να γίνετε ίσοι, δηλαδή, να καθίσετε στον θρόνο της καρδιάς. Δεν είναι, ότι εκείνοι που έρχονται το τέλος δεν μπορούν να πάνε μπροστά. Οποιοσδήποτε μπορεί να πάει μπροστά, γιατί αυτή η περιουσία είναι απεριόριστη. Δεν είναι ότι εκείνοι που ήρθαν στην αρχή έχουν πάρει τα πάντα κι έτσι όλα τελείωσαν. Η περιουσία είναι τόσο απεριόριστη, ώστε ακόμη και εκείνοι που έρχονται αργότερα, μπορούν να πάρουν λίγη αν θέλουν. Όμως, τα πάντα εξαρτώνται από εκείνους που διεκδικούν το δικαίωμα, γιατί, εκτός από τη διεκδίκηση του δικαιώματος, πρέπει να απαρνηθείτε και τις σανσκάρας της εξάρτησης. Δεν είναι τίποτε άλλο – μόνο εξάρτηση. Όμως, όταν τίθεται το θέμα της εξάρτησης, τότε, λόγω της αδυναμίας σας, κολλάτε σε αυτό το θέμα και λέτε, ότι οι σανσκάρας σας δεν σας αφήνουν. Κατηγορείτε τις σανσκάρας σας και λέτε, ότι οι σανσκάρας δεν φεύγουν, όταν στην πραγματικότητα, είστε εσείς οι ίδιοι που δεν τις αφήνετε. Ποιος είναι πιο δυνατός – η ζωντανή ψυχή ή οι σανσκάρας; Οι σανσκάρας υιοθέτησαν την ψυχή, ή η ψυχή έχει εντυπωθεί τις σανσκάρας; Είναι οι σανσκάρας η ζωντανή δύναμη της ψυχής, ή είναι η ψυχή η δύναμη των σανσκάρας; Εφόσον είναι η ψυχή, που εντυπώνεται αυτές τις σανσκάρας, τότε, είναι η ψυχή

επίσης, εκείνη που πρέπει να τις απαρνηθεί. Οι σανσκάρας δεν θα απαρνηθούν τον εαυτό τους! Τις αποκαλείτε πολλά πράγματα: είναι οι σανσκάρας μου, η φύση μου, η συνήθεια. Όμως, ποια δύναμη το λέει αυτό; Είναι η συνήθεια, ή η ψυχή που το λέει αυτό; Έτσι, είστε ένας κύριος ή ένας σκλάβος; Παρότι έχετε μια απεριόριστη ευκαιρία να αναλάβετε τα δικαιώματά σας, δηλαδή, την εξουσία να είστε ένας κύριος, εσείς γίνεστε αυτοί που παίρνουν ανάλογα με τη δυνατότητά σας. Ποια είναι η αιτία για αυτό; Λέτε: είναι η συνήθειά μου, οι σανσκάρας μου, η φύση μου. Όμως, παρότι λέτε, ότι είναι δικές σας, δεν έχετε εξουσία πάνω σε αυτές. Αν είναι δικές σας, τότε, είστε οι κύριοί τους, έτσι δεν είναι; Πώς θα λέγατε έναν κύριο που είναι ανίκανος να κάνει ότι θέλει, που δεν μπορεί να μεταμορφώσει τον εαυτό του ή που δεν μπορεί να διεκδικήσει αυτό το δικαίωμα; Αυτή η αδύναμη ψυχή, θα λεγόταν εκείνος που έχει όλα τα δικαιώματα; Έχετε μια ανοιχτή ευκαιρία: ο Πατέρας δεν σας δίνει κατά σειρά. Εσείς είσαστε που κάνετε τα πάντα κατά σειρά. Ο θρόνος της καρδιάς του Πατέρα είναι τόσο μεγάλος, που οι ψυχές όλου του κόσμου μπορούν να καθίσουν σε αυτόν. Έχει μια τόσο απεριόριστη μορφή, αλλά πόσοι υπάρχουν, που να έχουν το θάρρος να καθίσουν σε αυτόν; Για να καθίσετε στον θρόνο της καρδιάς, πρέπει να κάνετε μια συμφωνία με την καρδιά σας. Γι αυτό ο Πατέρας ονομάζεται Ντιλβάλα (εκείνος που κερδίζει τις καρδιές όλων). Σας δίνει την καρδιά Του και παίρνει επίσης την καρδιά σας. Όταν αρχίζει η διαπραγμάτευση, δείχνετε πολύ την εξυπνάδα σας. Δεν κάνετε την πλήρη ανταλλαγή, κρατάτε λίγο στην άκρη και τι λέτε μετά; «Θα δώσω τα πάντα σταδιακά». Προτιμάτε να ανταλλάσσετε μια μικρή ποσότητα κάθε φορά. Επειδή εκείνοι που κλείνουν τη συμφωνία μονομιάς, ανήκουν στον Ένα, παραμένουν σταθεροί και διεκδικούν το νούμερο ένα στα πάντα. Εκείνοι που ανταλλάσσουν λίγα κάθε φορά, εκείνοι που κρατούν τα πόδια τους σε δύο βάρκες, αντί σε μια, είναι πάντα σε αναταραχή με τη μια ή την άλλη μορφή. Αυτοί δεν μπορούν να παραμείνουν σταθεροί. Έτσι, αν θέλετε να κάνετε μια συμφωνία, κάντε τη μέσα σε ένα δευτερόλεπτο. Μην σπάτε την καρδιά σας σε κομμάτια! Σήμερα, αποσπάστε την καρδιά σας από τον εαυτό σας και προσκολλήστε τη στον Πατέρα. Εσείς Του δίνετε ένα κομμάτι, δηλαδή μια ποσότητα. Ύστερα, αύριο αποσπάτε την καρδιά σας από τις σχέσεις σας και την προσκολλάτε στον Πατέρα και δίνετε μια δεύτερη ποσότητα της καρδιάς σας, ένα δεύτερο κομμάτι. Τι θα συμβεί αν το κάνετε με αυτόν τον τρόπο; Όσον αφορά την περιουσία του Πατέρα, θα διεκδικήσετε το δικαίωμα σε ένα κομμάτι από αυτή την περιουσία. Όσον αφορά το επίτευγμα της εμπειρίας, δεν θα μπορείτε να έχετε όλες τις εμπειρίες. Με το να βιώνετε λίγο μονάχα, ούτε θα γίνεστε διαρκώς πλήρεις, ούτε διαρκώς ικανοποιημένοι. Γι αυτό και τώρα ακόμη, μερικά παιδιά λένε, ότι δεν βιώνουν όσο θα έπρεπε. Μερικά λένε, ότι δεν έχουν την πλήρη εμπειρία, ότι βιώνουν λίγα μόνο. Άλλοι λένε, ότι έχουν αυτή την εμπειρία, αλλά δεν είναι συνεχής. Επειδή δεν έχουν κάνει τη συμφωνία της πλήρους ανταλλαγής, δεν βιώνουν πλήρως. Είναι επειδή δεν σκέφτηκαν να κάνουν την ανταλλαγή μονομιάς. Επειδή την κάνουν λίγο – λίγο κάθε φορά, η εμπειρία που έχουν, είναι και αυτή λίγη κάθε φορά. Δεν είναι όλη την ώρα. Στην πραγματικότητα, αυτή η συμφωνία ανταλλαγής είναι μια συμφωνία, που δίνει ένα τόσο εξυψωμένο επίτευγμα: είναι να δώσετε την καρδιά σας, που περιπλανιόταν άσκοπα και να διεκδικήσετε το δικαίωμα να καθίσετε άνετα στον θρόνο της καρδιάς του Πατέρα, που είναι ο Ανακουφιστής (Παρηγορητής) των Καρδιών! Παρόλα αυτά, δεν υπάρχει το θάρρος, να κλείσετε αυτή τη συμφωνία! Την καταλαβαίνετε και μιλάτε για αυτή, αλλά επειδή σας λείπει το θάρρος, είστε ανίκανοι να λάβετε αυτή την τύχη. Αυτή είναι καλή συμφωνία, έτσι δεν είναι; Ή μήπως τη βρίσκετε δύσκολη; Στην πραγματικότητα το να δώσετε δεν είναι δόσιμο. Το να δώσετε σίδηρο και να λάβετε διαμάντια – είναι αυτό να δίνετε ή να λαμβάνετε; Δεν έχετε, λοιπόν, καν το θάρρος να πάρετε; Γι αυτό σας ειπώθηκε, ότι ο απεριόριστος Πατέρας δίνει το ίδιο στον καθένα, αλλά αυτοί, παρότι έχουν μια ανοιχτή ευκαιρία, εκείνοι που παίρνουν γίνονται κατά σειρά. Αν θέλετε να πάρετε μια ευκαιρία, τότε πάρτε τη! Κανείς μετά δεν θα ακούσει παράπονα από εσάς, ότι δεν μπορέσατε να το κάνετε ή ότι αυτό συνέβη! «Αν είχα έρθει στην αρχή, θα μπορούσα να έχω πάει μπροστά! Αν δεν είχα αυτές τις καταστάσεις, θα είχα πάει μπροστά!» Αυτά τα παράπονα είναι απλά η δική σας αδυναμία. Οι εξωτερικές καταστάσεις δεν μπορούν να κάνουν τίποτα μπροστά στο αρχικό σας στάδιο. Τα εμπόδια δεν μπορούν με κανέναν τρόπο να εμποδίσουν τις προσπάθειες των ψυχών, που είναι καταστροφείς εμποδίων. Ο λογαριασμός της ταχύτητας δεν είναι σύμφωνα με τον λογαριασμό του χρόνου. Δεν είναι, ότι κάποιος που ήρθε πριν δύο χρόνια, μπορεί να πάει

μπροστά, ενώ κάποιος που ήρθε πριν δύο μήνες δεν μπορεί. Εδώ, είναι η ευκαιρία, η συμφωνία του ενός δευτερολέπτου! Έτσι, δύο μήνες είναι τόσος πολύς χρόνος! Όμως, ήταν η ταχύτητά σας δυνατή από τη στιγμή που ήρθατε; Εκείνοι των οποίων η ταχύτητα είναι διαρκώς δυνατή, μπορούν να πάνε μπροστά από πολλές ψυχές, που είναι απρόσεκτες. Γι αυτό, η παρούσα εποχή και οι κύριες παντοδύναμες εξουσίες ψυχές έχουν την ευλογία: οτιδήποτε θέλετε για τον εαυτό σας, όση πρόοδο θέλετε να κάνετε, όσα δικαιώματα θέλετε να διεκδικήσετε, μπορείτε εύκολα να το κάνετε, γιατί αυτή η εποχή είναι ευλογημένη. Είστε οι ψυχές που είναι ευλογημένες από τον Πατέρα, τον Χορηγό των Ευλογιών. Καταλαβαίνετε; Αν θέλετε να γίνετε ευλογημένοι γίνετε τώρα! Αργότερα, η εποχή των ευλογιών θα τελειώσει. Εκείνη την εποχή δεν θα μπορείτε να λάβετε τίποτα, ακόμη και κάνοντας προσπάθεια. Έτσι, ας πετύχετε ότι θέλετε τώρα! Κάνετε ότι θέλετε να κάνετε τώρα! Μη σκέφτεστε, αλλά κάντε, ότι θέλετε με αποφασιστικότητα και ας έχετε επιτυχία. Άτσα.

Σε εκείνους που έχουν όλα τα δικαιώματα, σε εκείνους που κάνουν τη συμφωνία του ενός δευτερολέπτου, δηλαδή, εκείνους που κάνουν κάτι αμέσως μόλις το σκεφτούν, σε τέτοιες διαρκώς θαρραλέες, εξυψωμένες ψυχές, σε εκείνους που, σαν κύριοι τελειώνουν τις αδυναμίες τους με τη δύναμη της μεταμόρφωσης, σε εκείνους που κάνουν τις εξυψωμένες πράξεις, που θέλουν να κάνουν, σε τέτοιες κύριες παντοδύναμες εξουσίες ψυχές, σε εκείνους που κάθονται στον θρόνο της καρδιάς, στα παιδιά που έχουν όλα δικαιώματα, η αγάπη του ΜπαπΝτάντα, ενθύμηση και ναμαστέ.

Ο ΜπαπΝτάντα συναντάει δασκάλους:

Παραμένετε διαρκώς απασχολημένοι στην υπηρεσία, θεωρώντας τον εαυτό σας υπηρέτη, έτσι δεν είναι; Ποια είναι η ιδιαίτερη βάση της επιτυχίας στην υπηρεσία για τους υπηρέτες; Ο υπηρέτης θέλει πάντα, να είναι επιτυχημένος, αλλά ποια είναι η βάση της επιτυχίας; Σε τι τραβάει την προσοχή σας ειδικά ο Μπάμπα αυτές τις ημέρες; (Στην απάρνηση). Δεν μπορεί να υπάρξει επιτυχία χωρίς την απάρνηση και την ταπάσια. Έτσι, το να είστε ένας υπηρέτης σημαίνει, να είστε μια προσωποποίηση της απάρνησης και μια εικόνα της ταπάσιας. Τι είναι ταπάσια; Να ανήκετε στον ένα Πατέρα και σε κανέναν άλλο: αυτή είναι η ταπάσια της κάθε στιγμής. Και τι είναι απάρνηση; Ο Μπάμπα σας έχει πει πολλά για αυτήν αλλά, στην ουσία, η απάρνηση του υπηρέτη είναι να παραμένει αβίαστος (άνετος) όποια και είναι η στιγμή, τα προβλήματα και οι άνθρωποι και να προσαρμόζεται για το όφελος του εαυτού και των άλλων. Όποια κι αν είναι η κατάσταση – για παράδειγμα, μερικές φορές μπορεί να πρέπει να απαρνηθείτε το όνομά σας, άλλοτε τις σανσκάρας σας, άλλοτε τις άχρηστες σκέψεις σας, άλλοτε τις προσωρινές φυσικές ευκολίες – χρειάζεται να μπορείτε, να κάνετε το στάδιό σας εξυψωμένο, σύμφωνα με αυτή την κατάσταση και το χρόνο. Όποιο είδος απάρνησης απαιτείται από εσάς, πρέπει να το κάνετε και να μπορείτε να προσαρμόζεστε: αυτό λέγεται η προσωποποίηση της απάρνησης. Απάρνηση, ταπάσια και μετά υπηρεσία. Η απάρνηση και η ταπάσια είναι η βάση της επιτυχίας στην υπηρεσία. Έτσι, γίνετε ένας τέτοιος απαρνητής, ώστε να μην υπάρχει καθόλου αλαζονεία σε αυτή την απάρνηση, καθόλου αλαζονεία ότι απαρνηθήκατε κάτι. Αν έχετε έστω και αυτή τη σκέψη, αυτό δεν είναι απάρνηση.

Υπηρέτης είναι εκείνος που βάζει σε πράξη στη στιγμή τις οδηγίες των ανωτέρων. Αν λαμβάνετε μια οδηγία για να βοηθήσετε ανθρώπους, ακόμη και τότε ας μην προσπαθείτε να αποδείξετε, ότι έχετε δίκιο. Παρότι μπορεί να έχετε δίκιο, όταν λαμβάνετε μια οδηγία από τους ανώτερους για να βοηθήσετε ανθρώπους, πάντα να λέτε «χα τζι, (ναι, μάλιστα), τζι χαζίρ (είμαι παρών!). Αυτή είναι η ιδιαιτερότητα των υπηρετών. Αυτό δεν είναι να σκύβετε ή να μειώνετε τον εαυτό σας, αλλά να γίνεστε ακόμη πιο μεγάλοι. Μερικές φορές νομίζετε, ότι θα μειώσετε τον εαυτό σας και ότι το όνομά σας θα μειωθεί, ότι η προσωπικότητά σας θα μειωθεί, όμως όχι! Το να αποδέχεστε, σημαίνει να γίνεστε άξιοι σεβασμού. Το να δίνετε σεβασμό στους άλλους, σημαίνει να λαμβάνετε αυτοσεβασμό. Έτσι, ας είστε ένας τέτοιος υπηρέτης, που να απαρνιέστε ακόμη και τον σεβασμό σας και το κύρος. Τι θα κάνατε με τον παροδικό σεβασμό και κύρος; Το να είστε υπάκουοι σημαίνει να λαμβάνετε σεβασμό και κύρος για πάντα. Έτσι, θέλετε να το διεκδικήσετε αυτό αιώνια ή για

τώρα μόνο; Υπηρέτης σημαίνει, κάποιος που είναι διαρκώς πανέτοιμος να απαρνηθεί όλα αυτά τα πράγματα. Αμέσως μόλις κάποιος ανώτερος πει κάτι, κάντε το! Τέτοιοι ιδιαίτεροι υπηρέτες είναι αγαπητοί από τον Πατέρα και από τον καθένα. Το να υποκλιθείτε, σημαίνει, να είστε οι φορείς του καρπού της επιτυχίας. Αυτή η υπόκλιση δεν σας μειώνει, αλλά είναι για να γεμίσετε με τον καρπό της επιτυχίας. Εκείνη την ώρα, μπορεί να φαίνεται σαν το όνομά σας να έχει μειωθεί, ότι το άλλο πρόσωπο έχει γίνει πιο σπουδαίο και ότι εσείς έχετε μικρύνει, ότι εσείς χαμηλώσατε και το άλλο πρόσωπο τοποθετήθηκε ψηλότερα. Όμως, αυτό είναι ένα παιχνίδι ενός δευτερολέπτου. Μπορεί να υπάρξει ήττα σε ένα δευτερόλεπτο και μπορεί να υπάρξει νίκη σε ένα δευτερόλεπτο. Η ήττα του δευτερολέπτου είναι ήττα για πάντα, που σας κάνει μέρος της δυναστείας του φεγγαριού, να κρατάτε το τόξο και το βέλος, ενώ η νίκη του ενός δευτερολέπτου σας κάνει, να πάρετε τη διαρκή ευτυχία, που συμβολίζεται από τον Κρίσνα που παίζει τη φλογέρα. Υπάρχει τόσο μεγάλη διαφορά ανάμεσα σε εκείνον, που ανήκει στη δυναστεία του φεγγαριού, όπου κρατάει το τόξο και το βέλος και σε εκείνον που παίζει τη φλογέρα! Έτσι, δεν είναι θέμα ενός δευτερολέπτου, αλλά αυτό το δευτερόλεπτο είναι η βάση για πάντα. Κατανοείτε αυτό το μυστικό και εξακολουθήστε να προχωράτε διαρκώς μπροστά. Είδατε τον Πατέρα Μπράμα: ο Μπράμα Μπάμπα χαμήλωνε τον εαυτό του τόσο πολύ! Εκείνος έγινε ένας τόσο ταπεινός υπηρέτης, που ήταν έτοιμος, ακόμη και να τρίβει τα πόδια των παιδιών. «Τα παιδιά είναι μπροστά από εμένα! Τα παιδιά μπορούν να δώσουν καλύτερες διαλέξεις από εμένα!» Ποτέ δεν είπε «εγώ πρώτος!». Τα παιδιά μπροστά! Τα παιδιά πρώτα! Είπε, ότι τα παιδιά ήταν ανώτερα. Έτσι, το να μειώνετε τον εαυτό σας, δεν είναι να μειώνετε τον εαυτό σας, αλλά να εξυψώνετε τον εαυτό σας. Αυτό είναι γνωστό, σαν να είστε ένας αληθινός, ένας νούμερο ένα, άξιος υπηρέτης. Αυτός είναι ο στόχος όλων εσάς, έτσι δεν είναι; Πολλοί υπηρέτες έχουν αναδυθεί στην Γκουτζαράτ. Όμως, τα ποτάμια της Γκουτζαράτ κυλάνε μόνο στη Γκουτζαράτ. Μην είστε ευεργέτες της Γκουτζαράτ! Γίνετε παγκόσμιοι ευεργέτες! Ας παραμένετε διαρκώς πανέτοιμοι! Όποια οδηγία λαμβάνετε σήμερα, πείτε «χα τζι» (ναι, μάλιστα!). «Τι θα συμβεί; Πώς θα συμβεί;». Γιατί ένας επίτροπος χρειάζεται να σκέφτεται, για το τι θα συμβεί ή πώς θα συμβεί; Διαρκώς ας προσφέρεστε και θα παραμένετε διαρκώς υπεράνω. Τότε θα απομακρυνθείτε από την προσκόλληση και την εξάρτηση. Σήμερα είστε εδώ και αύριο θα μπορούσατε να πάτε οπουδήποτε και να είστε υπεράνω. Αν σκέφτεστε, ότι πρέπει να μείνετε εδώ, τότε θα υπάρξει κάποια αίσθηση, ότι «πρέπει να εμπνεύσω άλλους να γίνουν αυτό, εγώ πρέπει να γίνω αυτό ...». Σήμερα είστε εδώ και αύριο είστε εκεί. Είσαστε ένα πουλί. Σήμερα είστε σε ένα κλαδί και αύριο σε ένα άλλο κλαδί. Το στάδιό σας τότε θα παραμένει υπεράνω. Το στάδιο του νου πρέπει να παραμένει διαρκώς υπεράνω. Ακόμη κι αν μένετε κάπου για 20 χρόνια, ας παραμένετε διαρκώς πανέτοιμοι. Μην σκέφτεστε πώς θα συμβεί;» Αυτό είναι να είστε ένας μεγάλος απαρνητής. Άτσα.

Ευλογία: Είθε να γεμίζετε την ποδιά σας με τις ευλογίες του Θεού, γνωρίζοντας την σπουδαιότητα της εποχής της συμβολής και με το να γίνεστε κατακτητές της Μάγια.

Ένα δευτερόλεπτο της εποχής της συμβολής είναι ακόμη μεγαλύτερο και από ένα χρόνο των άλλων εποχών. Αν χάνετε ένα δευτερόλεπτο αυτήν την εποχή, αυτό δεν είναι ένα δευτερόλεπτο, αλλά μεγάλη απώλεια. Πάντα να θυμάστε αυτή τη σπουδαιότητα και θα συνεχίσετε, να λαμβάνετε τις ευλογίες του Θεού σε κάθε δευτερόλεπτο. Η Μάγια δεν μπορεί να έρθει σε εκείνους των οποίων οι ποδιές ξεχειλίζουν διαρκώς με τις ευλογίες του Θεού. Αυτή θα αρχίσει να φεύγει τρέχοντας από μακριά. Έτσι, το να εξοικονομείτε χρόνο, είναι να κάνετε εντατική προσπάθεια. Αυτός που κάνει εντατική προσπάθεια, σημαίνει, ότι είναι ένας διαρκής κατακτητής της Μάγια.

Σύνθημα: Εκείνοι που είναι υπάκουοι, είναι άξιοι να λαμβάνουν ευλογίες από τον Πατέρα και την οικογένεια.